

DIALOG - DIREKT # 25

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Det har kommit en ovanligt stor bunt brev. Många har skrivit bara för att försäkra sig om att DD skall fortsätta komma. Jag har blivit varse en miss i mitt resonemang i förra DD. Jag har inte fått information om vem som sätter in pengar för "Kommunikation" så jag tänkte inte på att detta ju också är en form av intresseanmälan. Vissa har både satt in pengar och skrivit till mig för säkerhets skull.

Krisen i Sverige

Harry Ferngren skriver:

Mitt spontana svar på frågan om DD är att det är det bästa forum som vi har haft på länge. Den behövs verkligen. Kanske mest för att olika av oss kan uttrycka våra känslor och funderingar inför utvecklingen så personligt. Det är också ett bra sätt att hålla kontakter och dela funderingar.

Frågan som du ställde om krisen i Sverige (DD nr 20, red anm) är väl i största laget. Den moraliska delen är att vi alla har velat ha förmåner som vi inte har velat betala eller som trotsar våra samlade resurser. Kanske söker vi möta människors moraliska problem med samhällsresurser.

Bengt Jonzon förutsåg redan på 60-talet en utveckling med "problem som tenderar att trotsa samhällets resurser ... medan den djupaste orsaken till svårigheterna är det moraliska sammanbrottet i vårt folk." Det är obehagligt att se men kanske något att citera.

Harry F.

Citatet är från Bengt Jonzons predikan "Det oundvikliga valet", 1962 ur boken "Ett folk styrt av Gud", SKDB 1964.

"Statistiken och pressen berättar dystra fakta om självmord och skilsmässor, om växande brottslighet, alkoholism, lösaktighet och nedbusning särskilt bland ungdom, om korruption och tilltagande otrygghet till liv, lem och egendom - allt problem som tenderar att trotsa samhällets resurser. De kommer väl också att göra det, eftersom samhället knappast räknar med andra resurser än sådana som kan skaffas för pengar: anstalter, yttre hjälpmedel, organisationer, medicinsk, psykologisk, kriminologisk, pedagogisk expertis osv., medan den djupaste orsaken till svårigheterna är det moraliska sammanbrottet i vårt folk, eller, som det kan uttryckas enklare och klarare, att vårt folks livsriktning har vänt sig bort från Gud."

En gråkall februaridag

(skriver Brita Dessen) ...beslöt jag att gå igenom

alla de 24 DD breven (datumplacerade i en särskild pärm) och det blev en riktigt inspirerande dag. Det är en hel del vi talat om under två år och jag märkte vid min genomläsning att några ämnen oftare har behandlats, såsom "hur vi använder tiden, vad MRA är, om vi behöver heltidsarbetare och MRA som en gemenskap".

Att MRA är en unik gemenskap av människor med mycket olika bakgrund har framhållits av många, både inom och utom vår krets. Och man undrar hur vi kan synliggöra den mer. En gemenskap mellan människor kan ju inte riktigt beskrivas i ord - den måste ju upplevas. Där den framstår som bäst är kanske i Caux men dit kan ju inte alla komma. Det känns som mycket viktigt att vårda oss om Caux men också Alnäs, som ju likaså kan bjuda på denna speciella gemenskap och anda. Naturligtvis finns den i smågrupper ute i landet också, men vi borde nog be mer om Guds vägar att synliggöra den för längtande människor.

Den där februaridagen läste jag också § 1 i Stiftelsen stadgar. Stadgar brukar ju inte bestå av särskilt livgivande ord, men här slogs jag av enkelheten och sanningen och tänkte att den har ju hemligheten till vår gemenskap.

§ 1 *Stiftelsen för Moralisk upprustning har till uppgift att främja en andlig och moralisk upprustning av människor och nationer i den anda som dr Frank N.D. Buchman i ord och gärning gjort levande. I denna uppgift ingår att verka för*
att Jesu Kristi normer - absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek - bli rättesnöre för individ och samhälle,
att människor lyssna till och följa samvetets röst och Guds ledning,
att människors liv och världen förvandlas genom Jesu Kristi kors.

Den som söker finner.

Följande rader kommer från Hildegard Mähl:

(Givet:) För höga förväntningar på livet och kanske krav att oväntade händelser skall ske hela tiden.

(Sökes:) Guds perfekta plan för varje människas individuella behov.

MRA har kanske liksom Missionsförbundet tystnat alltför mycket. Profilen utåt, som är anpassad till ny tid, behöver förnyelse. Vi kan be om tecken och visioner, om tro och kraft att undret skall ske i våra egna liv så att vi blir brukade. Den enskildes kamp

för förändring och mognad är väsentlig. Så länge vi har längtan att finna nya vägar i uppgiften att bygga Guds rike redan här på jorden finns det hopp för vår själ.

H. Måhl

Kan det vara så här?

För affärsmannen/kvinnan, för uppfinnaren, för ideologen gäller en mycket avgörande sak för att lyckas — att ligga rätt i tiden. Helst ska det vara nytt men framförallt ska det täcka ett latent behov.

Jag skulle vilja påstå att viljan att göra något för staterna på andra sidan Östersjön ligger i tiden. Det latenta behovet hos svenskarna behöver inte bara vara ett enda. Kanske välfärden vi uppnått gör oss generösa. Kanske kan den "goda grannkänslan" finnas med. Har möjligtvis vår historia kommit ifatt oss?

"Samarbete och försoning kring Östersjön" den 13 - 16 maj på Alnäs är ett seminarium med ett begränsat antal deltagare runt bordet. Men engagemanget för det är obegränsat. Och vi måste slå upp portarna för detta sug efter engagemang som finns hos stödtrupperna. Av någon konstig anledning har detta inte uppskattats. Ni som har jobbat med inbjudan, träffats och tänkt, låt oss få höra från Er i nästa nr av DD. Vem vet vilka tankar som finns gömda någonstans ute i landet, som är menade att ligga på bordet den 13 maj. Eller initiativ som stöttar. Eller personligt beslut som utmanar. Ni behöver stödtrupperna och vi behöver er.

Jan Franzon

Heltidsarbete

Dessa rader från Hildegard, med kommentar till januarinumret nådde mig först i februari.

Varför ifrågasätta heltidsarbetare och deras uppgift? Är inte det en kallelse? Då kommer det an på den egna övertygelsen. Har jag den är det i sin ordning att gå helt och fullt in i den. En kallelse kommer från Gud. Vad det än vara må, att bli heltidsarbetare, sjuksköterska, läkare, präst, vårdbiträde, mor eller hemmafru. Där jag säger ja till Gud. Men då väntar sig också Gud av mig att jag 100% går in för den uppgiften och inte väntar att någon annan tar det ansvaret.

Jag har en känsla av att särskilt unga människor ifrågasätter alltför mycket. Ofta är det för att själv slippa ta ansvar. För oss äldre gäller det då att träda tillbaka. Utan egna erfarenheter ingen utveckling eller växt. Vad är väsentligt? Vad ställer du upp på? Vad lägger du åt sidan? Gunnar S frågar i DD 21 (eg 23, red anm). Det finns ingen patentrösning eller svar för alla. De frågorna får varje individ ställa sig själv och arbeta med. Ställa mig inför Gud med alla mina egna brister, kunskaper och behov. Säkert får du inte svar på alla frågor på en gång och inte samma svar som någon annan. Därför att vi är så olika och lever i olika situationer. Frågorna och svaren tillhör livet, genom dem mognar vi.

Moralisk upprustning är från början en väckelse-rörelse, som vi ju vet. Väckelser är starka i början, men så småningom mattas de av och en del försvinner helt. Visst kan man säga om MRA att det har mattats av. Det skulle kanske kunna betyda en omprövning av hur många heltidsarbetare som behövs i proportion till helheten. Tiderna förändras, vi som var med tidigare har blivit äldre. Kanske har vi tappat något av den första glöden. Men låt oss inte ge upp vår kallelse, den har vi alla som kristna människor.

H. Måhl

Min spontana kommentar är den att heltidsarbete (inom MRA) känns abstrakt jämfört med de andra kallelser Hildegard jämför med. Sjuksköterska, läkare etc är konkreta yrken eller åtminstone roller. Heltidsarbete har blivit ett diffust begrepp.

Det är spännande

...att leva. Jag har hört folk säga att de "känner sig burna" av andras böner. Hur känner man det egentligen? Själv har jag upplevt det som att något ser omöjligt ut men det går ändå! Något oväntat händer, eller man blir bara lugn inombords. Det här kunde för oss vara en mycket mer deppig tid. Eller en hektiskt tid då jag måste hinna ordna så mycket. Eller en tid av oro för hur vissa saker ska gå i lös.

Men det är en tid då vi får ta emot mycket av kärlek och omsorg från familj och vänner, vi får se att ljuset återvänder och att varje dag har sin alldeles speciella guldkant.

Gerd Jonzon

Ekonomi

I ett av breven med intresseanmälan sade avsändaren att han skulle sätta in bidrag till portokostnader på postgirokontot som börjar med 90. Jag vill då förtydliga att det rätta postgironumret för bidrag till "Kommunikation" är 357030-6, MRA-Informationen. Enl senaste kalkylen är kostnaden för att sända ut en DD-"prenumeration" 35 kr per år.

Rätt adress

Daga J fick ett telefonsamtal från Australien en tidig morgon före jul. Karin Parsons är i den belägenheten att de flyttat så ofta att några vänner i Sverige använder en adress "5 flyttar bakåt". Kunde vi inte skriva ut den rätta adressen i DD? Jomennisst! Det är väl ett utmärkt sätt att använda DD. Här kommer adressen:

Ian och Karin Parsons
22 Howell Street
Wangaratta, Vic 3677
Australien

Anteo